

Toscanzahoefe
Inge Pauwels

Het leven van een holistisch dierengedragstherapeute

Inge pauwels

Inge Pauwels: Het leven van een holistisch dierengedragstherapeute

Ontwerp, setting en vormgeving: Kaat Raes, Evi Vos en Inge Pauwels

ISBN 9789402128963

2de druk juli 2015

© Inge Pauwels en Vishuddha bvba

Alle namen die in dit boek voorkomen zijn of gefingeerd of deze hebben toestemming gegeven.

Alles uit deze uitgave mag niet worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt zonder schriftelijke toestemming van de auteur.

Van dezelfde auteur:

- De hondencoach
- De hondentherapeut
- 13 reflecties over dieren (ook in Engels, Portugees en Italiaans)
- Jouw hond je beste vriend
- Hondenpiegel
- Krachtdieren en dierenspiegel ®

INHOUD

Dankwoord

Voorwoord

Proloog

Deel 1: Inge als holistisch dierengedragstherapeute

- Begin en basis van Toscanzahoeve
- Mijn motivatie en hoe het allemaal begon meer dan 10 jaar geleden
- Mijn leven is elke dag anders
- Bekendheid en nederigheid
- De band met Raico: hoe, waar, begin van de training en opvoeding
- Holistisch dierengedragstherapeut
- Als je (g)een dier wil
- De essentie van hond zijn
- Honden opvoeden
- "Dominantie" en roedelgedrag bij honden
- Van 12 roedelregels naar 12 opvoedregels
- Bezig zijn met je hond
- Hondentraining
- 8 inzichten in agressie bij honden
- Hoe oud is mijn dier nu echt?
- Triggers en (gedrag) reacties bij mens en dier
- De band met je hond creëren, versterken of verbeteren
- Raico bij de dierenarts
- Samen zorgen voor een hondvriendelijke samenleving
- Kattentaal en wat katten echt willen
- Hydrotherapie en loopbandtraining
- Castratie van de hond
- Hondentaal en wat honden echt willen
- Indien u toch een pup heeft van een broodfokker
- Papegaaigedrag en wat papegaaien echt willen
- Dierentolk, dierencommunicatie en dierenflusiteren
- Hondenmassage
- Opleidingen, workshops en lezingen
- Voeding bij katten en honden
- Driftcontrole
- Welk ras past bij mij en mijn familie?
- Kippen
- Konijnen
- Leerprocessen bij dieren
- Hondenfluisteraar, hondengedragstherapeut of hondentrainer?
- De mensen die met dieren werken
- Cesar Milan
- TV en het echte leven
- Gedragstesten bij honden
- Gedragstherapie voor dieren
- Een nieuwe pup in huis

- Online consulten en coaching
- Toscanzahoeve
- Verhalen van klanten

Deel 2: Inge als ambassadrice: met een groot hart voor dieren

- Een therapiedier en de hulphond
- Therapiedieren
- Je dier als therapiedier voor jezelf en anderen
- Raico, de therapiehond, voor mij en anderen
- Ambassadricefuncties en goede doelen in het binnen- en buitenland
- Staffords are much softer than you think
- Happy endings
- De dierenwelzijnswet in België
- Dierenrechten en wetgeving
- Testen in het asiel
- De zorg voor dieren

Deel 3: Inge als wereldburger en ontdekker: open minded de wereld en het leven verkennen

- Honden in het wild
- Tussen de wolven
- Natural horsemanship
- Wildlife
- Panda's in China
- Tokio en het kattencafé
- Mensen en hun vooroordelen
- Mijn boeken en de boekenbeurs

Deel 4: Inge als Dierenspiegel ® coach: Wat mensen kunnen leren van dieren

- Zelfzorg – Een project maken van jezelf
- Wat relaties met dieren me leren over mijn relaties met mensen
- Niet omkijken en beginnen te leven in het hier en nu – dier en nu
- Empathie
- Mindfulness, focus en training met dieren
- Dierenspiegel ®
- De kracht van woorden
- Ken je dier, ken jezelf
- Begroeting
- Hooggevoeligheid bij mens en dier
- Mens-dier relaties
- Troost
- Krachtdieren
- Je dier als zielsverwant
- Echte liefde
- De verschillen tussen mens en dier

- De staart moet verlagen uit respect
- In de dierenwereld is het allemaal veel duidelijker
- Loslaten - wanneer je je beste vriend moet afgeven
- Welk talent wil jij aan de wereld geven?

Deel 5: Inge als gevoelige vrouw

- De cirkel is rond
- April 2013, het overlijden van Raico
- Aug 2013 – Beijo
- Trouw voor de rest van je leven?
- Diepte interview met de auteur Inge Pauwels

Epiloog

DANKWOORD

- Raico en Beijo, onvoorwaardelijk.
- Mijn echtgenoot en menselijke spiegel David De Smedt.
- Evi Vos en Kaat Raes, voor hun steun, hulp en vriendschap.
- Alle mensen en dieren die op mijn pad komen en kwamen.
- U als lezer van dit boek.

VOORWOORD

2013

10 jaar ben ik "officieel" actief als dierengedragstherapeute ...

10 jaar heb ik mijn zaak "De Toscanzahoeve"...

Samen met Raico, mijn hond (Am Stafford) en zielsverwant, die op 21 mei 2013 11 jaar zou worden, en alles heeft meegemaakt tot nu toe...

Het lijkt nog gisteren dat het allemaal begon en toch is er al zoveel gebeurd in die tijd...

Zoveel avonturen meegemaakt met een lach, maar ook een traan...

Want werken met dieren is niet altijd rozengeur en manenschijn, samenwerken met anderen is vaak een hel en dierenwelzijn is te vaak dierenleed... En het zit hem ook vaak in kleine details, samenwerking en bewustwording.

Het was en is vaak ook nog een mannenwereld. Want dieren trainen was vooral een mannenberoep, omwille van het feit dat over het algemeen mannen fysiek veel sterker zijn. Dat maakt dat tot op de dag van vandaag wij, de vrouwelijke trainers en therapeuten, niet altijd serieus genomen worden door mannelijke klanten of collega's. En de vrouwen? Die zijn vaak te jaloers ...

Dit boek kreeg zeer onverwachts en verre van gepland een grote wending, waardoor een deel aan het boek moest toegevoegd worden.

12 april 2013 stortte namelijk mijn wereld, zoals ik hem toen kende, in door het plotse overlijden van Raico. Het geeft 10 jaar Toscanzahoeve een iets andere klank. Het omgaan met rouw van je huisdier mocht daarom ook niet in dit boek ontbreken. In dit boek gaan verleden en tegenwoordige tijd rond Raico dan ook door elkaar gebruikt worden.

*I was born to love you
with every bit of my heart
I was born to take care of you
every day of my life*

Over Tosca wil ik ook een opmerking vooraf maken: ik schrijf over Tosca, mijn Am. stafford die naam gaf aan Toscanzahoeve, en Tosca, de golden retriever van Katrien en Hilde, het vriendinnetje van Raico.

Hierna (in dit boek) vindt u dus al deze avonturen, in een niet chronologische volgorde, vanuit mijn waarneming en perceptie.

Ik heb ervoor gekozen ze op te schrijven als losse hoofdstukken. U mag zelf de verbindingen en linken maken.

Regelmatig heb ik er concrete en bruikbare tips, voor u dierenliefhebber en/of bezitter, aan toegevoegd.

Ik hoop dat u hieraan veel plezier beleeft, maar ook meer inzichten krijgt in de wereld van de gedomesticeerde dieren, dierengedrag, het beroep als dierengedragstherapeute en misschien zelfs in mijn persoonlijke wereld.

Wat ik denk, voel en zeg, is slechts mijn mening en interpretatie van de dingen. Het is geen waarheid en voor verandering vatbaar. Dit geeft jou, als lezer, de mogelijkheid de dingen vanuit een ander perspectief te bekijken. Wat je er wel of niet mee doet, is jouw persoonlijke keuze, je kan hiermee verdergaan op je eigen intuïtie of buikgevoel.

Bij gelegenheid hoor ik uw mening hierover graag; als we elkaar persoonlijk zien of via sociale media. Maar ook wat u persoonlijk bezig houdt, wat u nodig heeft en wat ik voor u eventueel kan betekenen.

Veel leesplezier en tot gauw!

Inge, Beijs (en Raico als een sterretje aan de hemel)

PROLOOG

We leven in een tijdperk waarin de tijd snel gaat en van misleiding waarin de dingen verschillend zijn dan ze op het eerste gezicht lijken.

Ik ben Inge Pauwels, dierengedragstherapeute en trotse eigenaar van Raico, een amstaff of Amerikaanse Stafford Terriër, katten, kippen, eenden en vissen in de vijver. 13 juli 1977 in de zomer werd ik als kreeft geboren. De oudste dochter in het gezin Pauwels-Crets. Eigenlijk was ik voorspeld voor de 7de van de 7de maand 1977, maar ik zat nog te goed in de warme, vertrouwde baarmoeder...

Als ik aan rebirthing doe, stel ik vast dat ik helemaal niet graag geboren wou worden. Mediums en zielenreaders zeggen dat ik mezelf meer dier als mens voel op deze planeet aarde, dat zou mijn hobby, passie, roeping, werk, kortom mijn leven kunnen verklaren...

Als zaakvoerder kom ik, in en buiten mijn praktijk Toscanzahoeve, vaak leuke anekdotes, verhalen enz... tegen die ik graag met u deel en daarvan handig gebruik maak om u meer inzicht te laten krijgen in de band met uw trouwe vrienden.

Het is eind maart en ik zit tussen de hond en mijn twee katten in de zon met mijn laptop op mijn schoot, een zalig en vrij gevoel. Leven in het nu...

Vanaf mijn lagere school ben ik op zoek naar de bewustere en diepzinnigere wereld.

Ik wou als kind al graag meer weten over het leven, de natuur en de dieren, in al zijn facetten. Opgroeiend op de boerderij ontdekte ik dat er meer is tussen hemel en aarde en vooral, ik kreeg de kans om (anders dan de meeste andere kinderen) om te gaan met dieren en de natuur.

Ik leerde over de seizoenen, het planten en oogsten van gewassen op het veld, maar ook in mijn eigen tuintje. Het geboren worden, sterven en zelfs aanwenden van de voedselketen bij de dieren. De instincten, driften, leerprocessen en conditioneringen in hun gedrag, maar vooral de liefde en tal van emoties en gevoeligheden die de dieren konden uiten.

Uiteraard ga je als kind de dingen niet zo interpreteren. Ze zijn gewoon zo, voor jouw gevoel. Natuurlijk, later met het studeren van communicatie, psychologie bij mensen en ethologie bij dieren, komt wetenschap en ratio om de hoek kijken.

Desalniettemin is er ook altijd een deel ervaring, buikgevoel, emotie en interpretatie dat om de hoek komt kijken.

En gelukkig ben ik niet "de alwetende godin", dus hou ik het op deze mengeling van ratio en gevoel en mag u zelf de interpretaties voor uzelf maken.

Rond mijn 30ste levensjaar begin ik te sukkelan met mijn gezondheid: hormonaal, fysiek en neurologisch. De woorden CVS en fibromyalgie zijn uitgesproken. Voor mij is het "gewoon" een opstoot, na jaren onderdrukking van mijn hoog gevoeligheid.

2009 was een hectisch jaar op vlak van gezondheid bij Raico en mij. Het heeft vooral mij geleerd wat echt belangrijk is en mijn bevindingen en het lof voor de dieren heb ik dan creatief kunnen omzetten in mijn boek hondenspiegel. Ik ben dankbaar voor de lessen en voor het leven van mijn onvoorwaardelijke vriend! Dat jaar kwam er ook een kind in mijn

leven: 23 februari, Matteo, onverwacht en welkom werd ik meter! En in september 2011 zal het terug geschieden, Kenai wordt geboren, de zoon van mijn zus Ella. Ik ben dankbaar voor al dat mooie nieuwe leven, waar ik ook een deel van mag uitmaken.

Dankzij dieren en mijn open en bewuste kijk op het leven en wat gebeurt, kan ik de dingen blijven plaatsen en er vooral mee omgaan.

Terug koppelen naar de dieren en de natuur is het beste wat een mens kan doen in geval van twijfel, fysieke en emotionele ongemakken.

De wereld van de dieren, planten, mineralen en elementen geven je de perfecte spiegel over de dingen in je eigen leven.

Zeker de dieren die het kortste bij jou staan en leven.

Ik ontdek dat ik niet "ziek" ben, maar "anders". Ik behoor tot de 15 à 20% van de bevolking die geboren is met een zenuwstelsel dat gevoeliger is voor prikkels van buitenaf, dan het zenuwstelsel van de meeste mensen. Ik ben hooggevoelig.

De maatschappij kan je als mens helemaal de vernieling in helpen, zeker wanneer die niet omgaat met hoge gevoeligheid. En dat is meestal het geval, want de maatschappij is gericht op krachtige, mannelijke energie, waarbij in het keurslijf lopen en de dingen doen die iedereen doet op de manier zoals iedereen ze doet, het belangrijkste lijkt te zijn. Net als presteren, nooit tevreden zijn, alsmaar meer willen en krampachtig vasthouden aan de illusie van zekerheid.

Je komt überhaupt niet toe aan jezelf en aan het ontwikkelen van je eigen, vrije leven. Je hebt geen tijd voor diepgaande bewustwording en nog minder om goed te zorgen voor jezelf.

Mensen die korter bij de natuur staan, en ook hun eigen natuur, en zeker de mensen die gevoelig zijn, weten al jaren dat ze veel gevoeliger zijn en bewuster dan anderen. Ze krijgen vaak de opmerking "je bent te gevoelig", maar het is eigenlijk een kracht.

In mijn geval heeft mijn hoog gevoeligheid mij korter bij de dieren en de natuur gebracht, zodanig dat ik ook mindergevoelige mensen bewust kan maken van de dieren en de natuur.

Ik kan mensen kennis en inzicht geven over hun dier en daardoor ook vaak inzicht over zichzelf. Ik kan trainen zodat een gedragsverandering optreedt bij zowel mens als dier en ik kan er voor zorgen dat de band tussen mens en dier verbetert of versterkt. En zelfs in die mate dat mens en dier een prachtige aanvulling zijn en dat in elk dier een therapiedier schuilt voor zijn mens.

Ik vind het dan ook zalig en boeiend om mensen en dieren met elkaar te vergelijken. Met die wetenschap dat er veel verschillen zijn, maar ook gelijkenissen.

2012-2013 was de periode van verlies van vaste waarden, fundamenten en veilige dingen. Overgang op persoonlijk en wereldvlak. 1ste zeer duidelijk en ingrijpend met o.a. de dood van Raico.

Toscanzahoewe
Inge Pauwels

Deel 1

Inge als

**holistisch
dierengedragstherapeute**

BEGIN EN BASIS VAN TOSCANZAHOEVE

Start Toscanzahoeve

Toscanzahoeve is officieel gestart op 23 februari 2003, de herdenkingsdag van de moord op mijn Amerikaanse Stafford of pitbull, 23 februari 2000.

Tosca was geen watje zoals Raico nu, maar het was een schat en hij deed eigenlijk geen vlieg kwaad. Hij was goed met kinderen, dieren en met de meeste andere honden. Maar niet met de hond van de burens, die hem had lastig gevallen toen hij nog geen 6 maanden oud was.

De hond van de burens viel wel meer mensen lastig. Hij kon er zelf niets aan doen. Hij was te slecht opgevoed en kon gewoon los op de straat lopen omdat het huis en de tuin waar hij woonde geen omheining had. De eigenaars vonden dat niet nodig: hun hond deed niets. Wandelaars en fietsers deelden die mening niet. En ook mijn zus en ik, als we passeerden om naar de schoolbus te gaan, vonden het niet leuk als hij met zijn vuile poten op ons sprong, goed bedoeld...

Wij hadden op de boerderij, aan de overkant van de buur, 4 honden, netjes achter de omheining. Maar helaas kwam de hond van de burens ook daar. Hij rende het erf op tot voor de poort en draad waar onze honden zaten en ging daar blaffen en uitdagen.

Hij was het slachtoffer van de laksheid en het ego van zijn eigenaren en wij en de andere mensen in de straat op onze beurt van hem. De burens vonden dat hun hond en manier van training heilig was. Ze deden het al jaren zo en de hond was goed genoeg voor mee te gaan jagen en meer moest dat niet zijn. As hij niet luisterde, kreeg hij een pak slaag en een stamp en dan zou hij het wel leren... Er veranderde dus niets.

Tot Tosca zich niet meer liet doen en terug reageerde naar de hond van de burens. In het begin werd er veel gereageerd met lichaamstaal en gingen ze elkaar bijvoorbeeld berijden. Na een tijd brak Tosca ook wel eens uit om de hond achterna te zitten en van het erf af te jagen, zelfs later tot op hun erf. Hier en daar werd er wel eens gehapt naar elkaar... de hond van de burens vooral naar Tosca...

De overburens (man en vrouw) vonden dit alles maar niets. Wat een gevaarlijke hond had ik! Die reageerde op hun brave hond! En dan nog zo een ras... Dat kon toch niet langer... In hun straat... Praten deden ze niet met ons, oplossingen zoeken werd niet gedaan, een omheining werd niet gezet, hun hond opvoeden ook niet... het is zo moeilijk voor mensen om naar je eigen aandeel te kijken en het is zo gemakkelijk de verantwoordelijkheid op derden te verschuiven.

De media, op dat moment, deed er ook geen goed aan. Door een aantal bijtincidenten met honden werd de lijst van "de 13 gevaarlijke honden rassen" opgesteld (een aantal jaren later gelukkig en terecht weer afgeschaft). Een Amerikaanse Stafford en pitbull (eigenlijk hetzelfde ras), net als de Duitse herder, enz... stonden erop vermeld.

Zie je wel... er was een gevaarlijke hond in de straat! Hun straat... De overburens vreesden dus voor hun veiligheid, die van hun hond en zelfs die van de kinderen van de zus die op bezoek kwamen. Over stereotypering gesproken...

Bijgevolg volgden er tal van klachten, telefoontjes en bezoeken van de wijkagent, burgemeester enz... Zonder gevolg, want er was niets mis met Tosca. Maar de spanning steeg en ik kon letterlijk geen kant op.

Ik was namelijk herstellende van een zwaar auto ongeval, studeerde nog en kon dus met Tosca op dat moment niet verhuizen.

Want die overburen eisten dat de hond weg moest of ingeslapen werd! Op basis van wat precies? Dat hebben we nooit helemaal begrepen, hoe de situatie zo kon draaien en het zo kwam dat op de duur wij de slechteriken waren. Buiten natuurlijk dat de politiek bij ons zo corrupt was als de pest... Een van de politiciers, die toen nog lokaal veel te zeggen had over de politie (die waren nog niet samen gegaan met de Rijkswacht) woonde ook in onze straat. En hoewel hij niet de burgemeester was, vond hij zichzelf geweldig en regelde hij veel "off te record" met de lokale politie. Die lokale politie was soms dronken aan het werk en 'lekker' kortzichtig. Het was toen ook niet zo dat je echt moest studeren om bij de lokale politie te gaan of zo... Gelukkig is dat nu allemaal veranderd met de samenvoeging van politie en Rijkswacht (waarvoor ik wel enorm veel respect heb en had).

Tosca en ik bleven dus. En de klachten werden meer, venijniger en vol leugens. Dreigebaren en woorden volgden: "Ik wil geen gevaarlijke hond in mijn straat en zal hem wegstrijken".

Beide honden voelden de spanning van de baasjes en reageerden zich vaker op elkaar af. Als de buurman met de hond ging wandelen, hielden we Tosca binnen. Dat lukte. De buurman ging express voor ons huis door (hoewel de andere kant de richting van het bos was, waar hij naar toe ging). Tot de dag dat de buurman op een totaal ander tijdstip ging wandelen en mijn moeder (die totaal verrast was) buiten aantrof. Ze was de haag voor het huis aan het snoeien. Tosca was, net als de andere 3 honden en een aantal katten bij haar buiten, in de buurt. Totaal onverwacht stond daar ineens de hond van de burens, in mijn ogen, als lokaas, voor Tosca. Die er natuurlijk op af ging. Mijn moeder stond erbij en trok hem nog terug, maar de buurman stak al toe... 12 messteken in heel het lijfje. Tosca liet zich doen, mijn moeder hing eraan. Alles gebeurde vliegensvlug. Vlug genoeg om Tosca zijn longen te doorboren. Mijn moeder werd gelukkig niet geraakt. Mijn vader kwam aangelopen, kon de hond overnemen en de slagader stelpen. In alle ijl werd er naar de dierenarts en vervolgens naar de dierenkliniek gereden. De buurman ging naar huis en belde de politie om aangifte te doen dat mijn hond had aangevallen. Hij repte met geen woord over het keukenmes dat hij op zak had om te kunnen doen wat hij deed.

Daarna ging de malle molen van politie, Rijkswacht, gemeente, pers en advocaten aan de gang. In dit verhaal was ook de gemeente en de toenmalige politie van Laakdal schandelijk in hun reacties en acties en vooral partijdig in het voordeel van de buurman. Gelukkig was er de Rijkswacht en mijn advocaat met een hart voor dieren. Ook dankzij de talrijke mooie en bemoedigende reacties konden we volhouden om Tosca in ere te herstellen. Want de zaak werd strafrechtelijk geseponneerd, ondanks het verboden wapenbezit en het niet kunnen aantonen van zelfverdediging (Ah nee, Tosca had zich laten doodsteken en geen kik gegeven naar de buurman! Zeer gevaarlijke hond dus!). Burgerlijk werd het ook een keer geseponneerd, omdat de rechter gewoon niet zo was voor honden en naar zijn mening geen oorzakelijk verband vond tussen lijk, moord en moordwapen (?). En de tweede keer, in beroep, kregen we gelijk. De buurman had dit niet mogen doen en werd op de vingers getikt. Wat hadden we dan verwacht in België? Natuurlijk mag je een dier van iemand anders zomaar neersteken! Uiteraard mag je altijd een mes meedragen en met voorbedachten rade het heft in eigen handen nemen! Hij moest de helft van de operatie betalen...

Want Tosca werd nog geopereerd, maar stikte aan de doorboorde long.

Ik kreeg Tosca cadeau van mijn toenmalige vriend. Het was niet echt gepland, maar er was een nestje bij zijn familie en uiteraard was ik verkocht. Het was ook mijn persoonlijke hulphond op dat moment! Ik had hem nog niet lang toen ik een auto-ongeval kreeg. Ik was links helemaal toegetakeld en kon amper lopen. Krukken onder de oksels (linkerhand was gebroken en open bilbreuk) en een lelijk gehavend aangezicht... Maar Tosca moest plassen, eten en dat was mijn verantwoordelijkheid. Tosca's dagritme bracht mij structuur. Tosca leidde voor buitenstaanders de aandacht van mijn aangezichtswonden af. En hij was de beste pijnstiller tegen de alsmaar aanwezige knagende pijn in mijn lichaam en hoofd. Hij heeft mij, door zijn aanwezigheid, door een hele moeilijke periode geholpen. Dit heeft zeker mee de aanleiding gegeven voor het latere trainen van therapiedieren en hulphonden, dat ik nu doe.

Tosca was nog geen 2 jaar oud toen hij vermoord werd.

Ik was ondertussen afgestudeerd en nog aan het specialiseren, naast mijn job als zelfstandige en was die voormiddag, woensdag 23 februari 2000, niet thuis. Ik had die avond ook een vergadering en zou rechtstreeks gaan en niet meer over huis ... maar ik had een slecht voor gevoel en reed toch langs. Ik vond niemand thuis, ook geen Tosca. Wel het telefoonboekje naast de telefoon, openliggend op de dierenarts...

3 jaar later was Toscazahoef een feit. Ik was ondertussen ook al verhuisd en kwam daar enkel nog voor mijn ouders en de zaak. Ik kon het niet aan daar te wonen...

5 jaar later gooit de buurman het weer op een akkoordje met de gemeente. Onze vergunningen van Toscazahoef worden in vraag gesteld en ik kan het aantonen dat die correct zijn, maar daarvoor moet ik een procedure inzetten. Dat kost geld en vooral tijd. In de tussentijd doet de gemeente aan broodroof en verzegelt letterlijk mijn zaak in afwachting. Ja, ik hoor je denken: dat mag toch niet? Klopt... Maar nogmaals procedures kosten geld en tijd. En vooral energie en dat wou ik niet meer investeren. Niet op die locatie en niet met die burens. Dit oplossen was gewoon wachten tot het volgende probleem zich ging aandienen...

Dus besloot ik tegen al mijn uitspraken van vroeger in, want " ik zou me niet laten weggagen", dat ik op zoek ging naar een nieuwe locatie voor Toscazahoef. De beste beslissing die ik ooit kon nemen...

Ik ben de gemeente Hulshout, waar ik woon, en de toenmalige burgemeester en het gemeentebestuur (vooral stedenbouw) eeuwige dank verschuldigd. Zij geloofden in mij en Toscazahoef en zorgden mee voor een tijdelijke huurlocatie in de gemeente tot we in de buurgemeente Boischot een pand konden kopen. Onze huidige locatie. Hulshout was in tegenstelling tot de gemeente waar ik opgroeide, de gemeente waar ik me thuis voelde en voel. Het was een welkome afwisseling, met positiviteit en eerlijkheid.

Helaas mag ik geen namen noemen... de politieker woont er nu nog en trekt nog steeds, met zijn partij aan wat koordjes. De buurman is eind 2012 overleden. Ik was daar eerlijk gezegd niet goed van... Zijn vrouw woont er nog steeds. Het huis waarin we toen woonden werd door ons een aantal jaren geleden verkocht. Eindelijk konden mijn ouders weg uit die negativiteit en die nare herinneringen. Ze zijn ook gelukkig nu. Het vroegere huis echter staat weer te koop... de huidige eigenaar heeft ruzie met de burens en discussies met de gemeente...

Toscanzahoeve

Inge Pauwels was oorspronkelijk werkzaam in de sale en communicatie wereld en bij verschuiven van de activiteit naar 'het werken met dieren' werd de naam 'Toscanzahoeve' geboren op 23 februari 2003.

Het bedrijf deed en doet nog steeds pionierswerk in de dierenwereld.

70..

RETIEN
DAGBLAD VAN ANTWERPEN

"Luister naar je hond"

Inge Pauwels en American Stafford Raico zijn overduidelijk beste maatjes. Inge brengt mens en dier nauwer bij elkaar in de Toscanzahoeve in Vorst (Laakdal).
Foto Hilde VAN GEBRT

Inge Pauwels leert communiceren met dieren

De Toscanzahoeve in Vorst (Laakdal) klinkt als een plek voor Kempense cowboys, maar Inge Pauwels (26) verzorgt er op een alternatieve manier communicatietrainingen tussen mens en dier. Vooral de interactie tussen hond en baasje staat in het Steenbergenveld centraal. Inge Pauwels beheerst de nobele kunst van het hondenfluisteren.

Vorst

Voor Inge Pauwels zit de liefde voor het dier er van kindsbeen af ingebakken. "Op de boerderij van mijn ouders liepen altijd evenveel dieren als mensen rond. Het respect en de liefde voor dieren erfden we als het ware."
De naam 'Toscanzahoeve' is een eerbetoon aan haar vroegere hond Tosca. Inge noemt haar alternatief communicatiecentrum voor de innerlijke mens en dier Vishuddha, naar een hindoeïstisch energiepunt. "De mensen leven tegenwoordig jachtig en gehaast. Dat komt de relatie tussen een hond en zijn baasje zeker niet ten goede. Ik leerde naar honden te luisteren en dat wil ik graag met anderen delen", vertelt Inge. "We moeten leren de dieren niet altijd te straffen als ze iets fout doen, maar ze vooral te belonen als ze het goed doen."
Met dieren fluisteren lijkt een nieuwe modetrend, maar waar staat het eigenlijk voor? "In feite is honden- of paardenfluisteren het leren herkennen van signalen die het dier uitzendt. Als een hond toevallig eens bijt, heeft hij waarschijnlijk voordien al heel wat tekens gegeven dat er iets fout liep. Dat kun je leren herkennen", luidt het. Hondenliefhebbers kunnen op de Toscanzahoeve ook terecht voor puppybegeleiding, een hondenuitlaatservice, dierentaxi en zelfs het aanleren van massage voor het geliefkoosde huisdier. Er is ook een hondenspension aan het communicatiecentrum verbonden.
Willy VAN DEN BERGH
Info: www.vishuddha.be, 0475-34.71.12

Het is het 1ste holistisch dierengedragcentrum in de Benelux dat het geheel van mens en dier gaat bekijken op vlak van welzijn, opvoeding, training en gedrag. Verder was Inge één van de eerste internationaal opgeleide en afgestudeerde dierengedragstherapeuten en trainers. Toscanzahoeve was het 2de opleidingscentrum dat hoogstaande beroepsopleidingen geeft voor gedragstherapeuten en instructeurs en het 1ste voor de beroepsopleiding van gedragsturmeester en om te kunnen werken met therapiedieren.

Verder komen er steeds unieke dingen bij, zoals uitlaatservice, projecten rond kind en hond, therapeutische projecten rond hondenfobie, hondenmassage, dierencommunicatie, hondenbezoeken aan bejaarden en andere instellingen, karaktertesten bij dieren en dierenspiegel ®. Het laatste heeft Inge bedacht en gepatenteerd en daar rond worden workshops, bedrijfsseminaries en individuele (coaching) sessies georganiseerd.

Toscazohoeve bestaat uit Tosca (hondennaam) en hoeve. De boerderij van mijn ouders, waar ik samen, met mijn zus Ella opgroeide, tussen de dieren. En van mijn ouders de liefde voor dieren al met de paplepel meekreeg. Ik kon nergens beter opgegroeid zijn en ik ben hun enorm dankbaar voor alles.

MIJN MOTIVATIE EN HOE HET ALLEMAAL BEGON, MEER DAN 10 JAAR GELEDEN

Door heel het gebeuren met Tosca, besepte ik dat mensen dieren helemaal niet zo goed

begrijpen en dat dieren weinig rechten hebben. Dat was mijn primaire behoefte om te gaan werken met dieren. Daarnaast wou ik graag mijn hart, ziel en passie volgen. Na verschillende jaren werkzaam te zijn in de sales en management sector, besepte ik dat ik iets anders wou. Dat wou ik niet op die manier voor de rest van mijn leven blijven doen! Maar wat dan wel? Als je aan je carrière twijfelt, zeggen ze altijd dat je terug moet gaan naar je roots. Wat deed je graag als kind? Als je die eigenschappen hebt, dan ga je kijken en vergelijken met je leven nu. Waar liggen je waarden, normen, maar ook je passie? Waar

word je nu vrolijk van? En dan bekijk je die eigenschappen en leg je die naast mogelijke beroepen of werkgevers. Om dit te doen heb je natuurlijk wat tijd nodig voor jezelf en soms ook de hulp van anderen, buiten je eigen innerlijk weten. Dus ging ik een week op bezinning in een zuiveringsweek. Ik ben er 4 dagen gebleven en toen wist ik het: ik wou met dieren werken!

Als kind heb ik ervaren hoe leerzaam en eenvoudig het leven op de boerderij, bij de dieren en dicht bij de natuur, is. Geboorte en dood maakten nog deel uit van mijn natuurlijke leven. Op dat moment vind je alles vanzelfsprekend en als kind sta je er ook niet zo bij stil, maar door het ouder worden besepte ik hoe mooi en puur dit alles was. Ik ben blij dat ik nu met mijn job hier terug deel van kan en mag uitmaken.

Dier... en mens

Op een dag besloot ik dat het genoeg was, ik was het beu, de sales en management sector. Maar wat doe je dan wel? Je hart en passie volgen! Eerst wou ik niet met mensen werken en voelde ik me overspoeld door mensen. Nu begrijp ik dat ik sociaal ben. Nu vind ik contact met mensen ook leuk, ik wil het en heb het zelfs nodig. Dieren zijn zo moeilijk om mee te discussiëren. De contacten met mensen en hun dieren zijn voor mij boeiend en er bloeit ook vaak iets. Vaak worden contacten diepgaander en zie ik mensen langere tijd terug komen. Tot het, waar ik hun mee kan helpen, afgehandeld is.

Nu ben ik enorm geïnteresseerd in de spiegeling en gedragscorrelatie tussen mens en dier. Ethologie en gedragsbiologie spreken me enorm aan! Naast honden, katten, paarden, papegaaien en andere huisdieren ben ik dus geboeid in het "wild life", maar zeker ook door alle grote katten, wolven en apen! Boeken van o.a. Frans De waal, Dirk

Draulands en Mark Nelissen,... over gedragsbiologie verslind ik met veel leergierigheid. Want mens en dier zijn verschillend, maar ook gelijk!

Ik heb me dan ook verdiept in een aantal wilde diersoorten en heb regelmatig de kans hiermee te gaan werken in het buitenland, want van wilde dieren in hun natuurlijke habitat kan je heel veel leren, en verder in coaching en psychologie voor mensen. Nu verenig ik beide werelden en geniet van beide werelden. Maar vooral als beiden bij elkaar komen en ze van elkaar kunnen leren of ik kan leren van het observeren van de omgang van beiden met elkaar. En ik vind het heerlijk ook om te filosoferen over beide werelden hun emoties, bewustzijn, cultuur en taal.

MIJN LEVEN IS ELKE DAG ANDERS

8u, ik ben niet zo'n ochtendmens dus ik hou ervan in de voormiddag vooral met dieren bezig te zijn, klusjes af te werken en praktische dingen te doen zoals boodschappen, kuisen, mails beantwoorden, enz... Na het voederen van de katten, vissen en kippen ga ik een stevige wandeling doen met Raico of doe ik een uitlaatservice voor een klant of ga ik wandelen met een hond van een asiel.

10u, door de dag heb ik klanten voor gedrag van hun huisdier of een training van een hulphond voor therapiedier vzw, gedragstesten bij het uitzoeken van een nieuwe pup of na een bijtincident, coaching voor mensen of een sessie communicatietraining of dierenspiegel ® in bedrijven. Regelmatig duik ik ook het zwembad in om honden te laten zwemmen.

Ik werk vooral met huisdieren: katten, honden, paarden, kippen en konijnen. Maar ik reis graag en werk dan ook veel in het buitenland met wildlife. Zoals cheeta's, wolven en hier de pandabeer.

Ik geef ook beroepsopleidingen aan mensen die dierengedragstherapeut willen worden. Mijn dag is dus heel gevarieerd en altijd even boeiend. Ik heb van mijn hobby mijn beroep kunnen maken en geniet ervan.

16u, ik heb opnames voor mijn vaste rubriek "Snuffels" op TVL. Daarna nog een interview met het magazine "Vitaya"...

20u, in de avond geef ik vaak lezingen, als expert van gedrag, training, opvoeding en kruiden bij dieren. Of een vergadering voor de dierencoalitie. Maar ik ben ook auteur van ondertussen 5 boeken. En vandaag stel ik dan ook mijn laatste nieuwe boek voor: 13 reflecties over dieren. Ik onthul hierin de geheimen hoe om te gaan en een betere band en respect te krijgen of te houden met je huisdier.

BEKENDHEID EN NEDERIGHEID

---

13 juli werd ik geboren

Een zon
 Een zonnebloem
 Om je te warmen
 lief te hebben
 elke dag
 Van je nieuwe levensjaar
 in licht en liefde
Anaïn Boving

Elk jaar opnieuw verjaar ik en elk jaar opnieuw verjaart de zaak. En dan is er een moment van vieren, maar ook van reflectie en bijsturen. Ik stel mezelf regelmatig in vraag, zeker op dagen in mijn leven als mijn verjaardag. En dan weet ik dat ik nog steeds goed zit met Toscanzahoeve en wat ik doe! Ik ben geliefd en gehaat, heb bloed zweet en tranen geuit, maar ik ben gelukkig en volg mijn passie en hart. Ik heb de kans authentiek te zijn!

Follow your heart, not orders

In my life I felt I always needed to go to two places: the Black Hills in South Dakota, to the souix Indians, I did that, and Brazil, to the Amazon, at the Rio Negro. I did not know why and people told me that it is because I had some previous lives there. Last year I went to Rio and really know there was something with Brazil. I looked at South Dakota as my past and Brazil/Amazon as my future. Don't ask me why...

When my dog died on April 12th this year, I got signs, and booked right away, alone to Brazil. I wanted to find rest within myself and just follow my heart and instinct. - Inge Pauwels 2013

Tijdens al mijn problemen met mijn eigen identiteit, keuzes en kwellingen van mijn leven, waren de dieren mijn veilige basis en thuishaven. Dus ging ik werken met dieren. Het is belangrijk en zinvol om te weten wie je bent en wie je niet bent. Ik ben een persoon die graag in de buurt is van dieren, die graag van ze leert en die mensen, op mijn beurt, wil leren hoe en wat je van deze prachtige schepsels kan leren. Ik ben vaak uitgeput na een dag werk. Want werken met dieren moet je niet romantiseren. Het is ook vaak trainen in de kou en in de regen, uren file rijden om ergens te zijn om te helpen en moeilijke beslissingen te nemen over adoptie, leven en dood. Ook de energie die sommige klanten opsorpen of het gebrek aan respect dat mensen tentoon spreiden als ze bellen om 11u 's avonds met een vraag of een collega die negatief over je spreekt, zijn niet altijd makkelijk. Als ik 's avond lekker in de zetel zit val ik vaak in slaap. Moe, maar voldaan. Want ondanks alles volg ik mijn hart en passie. Ergens bij horen zit voornamelijk vanbinnen. Als ik me ergens thuis voel, voel ik me op mijn gemak. Elke dag, als ik bezig ben met dieren of met mensen die geven om dieren voel ik me goed.

Pionierswerk

*Do not follow where the path leads.
Rather, go where there is no track
and leave a trail.*

Pionierswerk. Voor mij houdt het in: de wereld verbeteren en vrijheid hebben.

De vragen die ik in mijn jeugd had, daar heb ik nu het antwoord grotendeels op gevonden door mijn hart en passie te volgen in mijn beroep.

Ik was geboren en had een heel moeilijke jeugd. Ik werd geslagen en gepest in de lagere school, omdat mijn ouders 'boeren' waren. Ik vond van mezelf dat ik mezelf moest bewijzen, dat ik wel wat waard was. Ik heb veel jaren nodig gehad om te beseffen dat die tragedie van mijn jeugd nodig was om me te vormen tot wie ik nu ben en me klaar te stomen voor de job die ik nu doe. Die moeilijke dagen hebben me gebracht tot waar ik nu ben.

Ik was er al vroeg in mijn leven van overtuigd dat dieren (en mensen) in je leven komen en dat je van elkaar kan leren en elkaar kan helpen in groei.

Als je met dieren werkt heb ik geleerd om 'erbij te gaan zitten'. Het is namelijk belangrijk niet te snel te willen gaan en duidelijk te zijn in je bedoelingen. Onduidelijkheid maakt angstig en angst creëert een afstand.

Ambitie is... je eigen krachten en mogelijkheden benutten (ten gepaste tijden).

Je wordt niet zomaar succesvol. Om succes te hebben moet je bereid zijn heel wat tegenslagen te kunnen aanvaarden. En dat is tegen ons reptielenbrein in. Want dit reptielenbrein wil onmiddellijk resultaat en heeft het niet zo met doelen op lange termijn. Alleen met wilskracht en de juiste houding kan je dit brein de baas.

Daadkrachtig en kordaat dat kan ik zeker zijn, en dat is een mooie eigenschap in deze harde wereld als je met passie en ziel wil kunnen volgen en je opdracht hier op aarde wil kunnen doen. Ik kreeg en krijg tegenkantingen, roddels, achterklap en jaloezie. Maar ook steun, vriendschap, leuke woorden en berichten en ben ook een voorbeeld voor velen.

Maar ook nederigheid is een mooie eigenschap in dit proces! Ik vind mezelf niet minder als de anderen en heb ook de arrogantie van anderen niet nodig om leren nederig te zijn. Ik ben nederig in kennis en dat ik niet de waarheid in pacht heb. Echte nederigheid is voor mij ook het besef dat je de grote wereld rondom je niet echt kan begrijpen. En de wetenschap dat als iets niet wordt gedaan uit (onvoorwaardelijke) liefde, maar wel uit winstbejag, om eer te halen, als een egotrip, dan is het niet de moeite waard.

Verder ben ik er, in mijn nederigheid, van overtuigd dat je in de wereld niets positief kan doen als je het doet door iemand te bekritisieren. Ik laat mijn collega's met rust en verwacht van hun hetzelfde. Enkel als ze mij afbreken, mag ik mij verdedigen. Maar ik ga zelf nooit de eerste stap zetten in roddel en achterklap. Anderen hebben al vanalles over me gezegd.

In het begin, toen ik van Toscazahoeve mijn beroep aan het maken was, bood ik een aantal verschillende diensten aan. Dat moest, want ik was aan het ontdekken wat ik wou, goed kon en ik was aan het leren. Bovendien was Toscazahoeve niet bekend en moest

ik dus zien dat ik mijn kost kon verdienen. Ik zeg altijd: met dieren kan en wil ik niet rijk worden, maar ik wil wel graag leven door mijn passie te beoefenen. Het is leuk dat je van je hobby je beroep kan maken en dat het opbrengt om van te leven. Anders is het nog steeds een hobby. Maar toen zeiden een aantal mensen "12 stielen, 13 ongelukken". Ze geloofden er niet in. Collega's van hulphonden stuurden mij een mail toen mijn boek over therapiedieren en hulphonden uitkwam: dat ik me beter kon bezig houden met mijn commerciële activiteiten dan met hulphonden. Ze steigerden helemaal en dreigden mij en mijn klant af, toen ik mijn eerste hulphond, (goedkoper als hen) trainde. Deze klant had eerst een hond van hen en dus nu van therapiedier vzw... Ik was commercieel, een veel gehoorde opmerking. Natuurlijk, hoe anders kan je je kost verdienen? Goed toch: ik help echt dieren en hun baasjes, doe aan liefdadigheid en vrijwilligerswerk EN voel me goed in mijn vel, omdat ik van dat geld boodschappen kan doen, kan eten en kan leven. Als ik geen centjes verdien, hoe kan ik dan de dieren nog helpen, hoe kan ik dan nog sponsoren en dieren redden? Ik ben een (zelf) bewuste ondernemer. Ik geef wat ik over heb terug aan de maatschappij. En kies om dit aan de dieren van de maatschappij te doen. Toen ik televisiewerk ging doen, om meer mensen te bereiken en zo meer te kunnen werken aan mijn doelstelling van bewustwording en educatie over dieren, hadden ze weer andere commentaar en een nieuw woord: mediageil. Nu ja, als je mediageil bent, heb je dus niets te vertellen en moet je allemaal onnozele stunts uithalen om in de picture te komen. Tegenwoordig met komen eten enz... zie je zo veel mensen. Maar als je iets nuttig te vertellen hebt en een expertfunctie hebt, ben je informatief en leerrijk bezig. Spijtig dat die mensen denken dat ze niets meer bij kunnen leren en hun ogen verblind zijn door jaloezie en nijd. Het ergste waren nog een aantal vzw's. Die willen eigenlijk niet altijd geholpen worden hoor, of nieuwe frisse ideeën krijgen om de zaken beter en efficiënter aan te pakken, zodat meer dieren kunnen geholpen worden. Ze weten het vaak allemaal al en willen geen bemoeienissen. Geld wel. De rest niet. Ik nodigde hun vaak uit voor publiciteit op de TV. Weet je wat ik terug kreeg? Dat ik hun nodig had om mijn programma te vullen... In het begin wou ik dus heel graag met iedereen samenwerken in het dierenwereldje. Ik dacht: we werken toch allemaal voor hetzelfde?! Niets is blijkbaar minder waar en ego is zeer groot in het wereldje van mensen die werken met dieren. Het is net als de politiek! Als je daar met een goed idee afkomt, maar je zit in de verkeerde partij, dan wordt je idee gewoon vanzelf afgevoerd! Goed of slecht, maakt niet uit. Nu werk ik nog heel constructief samen met heel veel mensen, maar ik let erop dat het een tweerichtingsverkeer en wederzijds respect inhoudt en niets minder.

Ook collega's gedragstherapeuten, man wat een gedoe! Ze breken elkaar af en verspreiden leugens zoals ooit iemand zei over mijn hond Raico, omdat ik het TV aanbod kreeg en niet zij, die mensen aanviel! Totaal onder de gordel is dat. Roddel zoveel over mij als je wilt, maar laat onschuldige dieren, die zich niet kunnen verdedigen, erbuiten. Dat ik mijn kennis uit de boekjes haal, is ook nog zo'n toffe van een andere collega. Ik had heel veel respect voor deze man, hij is langer actief dan ik, tot nu. In godsnaam man, bekijk mijn diploma's! En in het verleden werd ook hard gelachen met het gegeven dat ik holistisch werk. Aub zoek eerst eens op wat dat woord wilt zeggen en die manier van werken voor je lacht met het idee dat ik geesten oproep en handoplegging doe... En ik vraag dan tenminste geen 150 euro om gewoon te zeggen dat je van voeding moet veranderen. Bovendien ben ik misschien dan "maar" 10 jaar bezig en geen "20" jaar, maar ik heb niet op mijn gat gezeten en enkel mijn zakken gevuld, ik heb effectief wetgevingen mee veranderd, liefdadigheid gedaan en actief mee gestreden voor dierenwelzijn. Ik ga ook niet zomaar een carrière in de politiek proberen omdat ik eens

met mijn kop op TV ben geweest en benoem mezelf niet als meest beroemde van de gedragstherapeuten. Ik slaap ook niet met een collega voor mijn carrière te lanceren en sluit interne honden niet op in een kamertje van 4 op 4, omdat ik er geen tijd in wil steken. Dus aub, kijk eerst naar jezelf in de spiegel voor je naar iemand anders kijkt. Bovendien is de markt groot genoeg. Je hoeft elkaar echt niet zo te behandelen!

Aan al die mensen wil ik zeggen: Doe gewoon, net als ik, verder met zinvol en nuttig werk waar je beter van wordt, maar waar je ook kan bijdragen bij de maatschappij! Richt je focus op het beter maken van de maatschappij voor de dieren en niet op negativiteit. Het draait toch om de dieren, niet? Of vergis ik mij en is winst, geld en ego toch je eerste motivatie?

In verband met geld krijg ik hier en daar ook wel eens een reactie: dat het duur is. Ja, maar als je na 1 of 2 keer geholpen bent en in totaal 150 euro kwijt bent, of je betaalt 10 keer 30 euro, wat is dan het beste voor jouw portemonnee, maar ook voor het dier. Want dat moet zo snel mogelijk geholpen worden. Wat niet wilt zeggen dat je straf en marteltuigen moet inzetten om snel een (tijdelijk) resultaat te kunnen bekomen. Gedragsverandering heeft 3 weken nodig om voor lange tijd te werken. Ook als mensen zich inschrijven voor een opleiding en ze komen niet opdagen of ze veranderen vanalles, moeten ze niet schrikken dat dat kosten met zich meebrengt. Dat is geen geldklopperij, dat is eerlijk. Of moet een boekhouder, secretariaat, poetsvrouw, copycenter, catering, enz.. niet betaald worden, omdat jij je verantwoordelijkheid tracht te ontlopen? En ja, de cursussen kosten geld, vergelijk maar eens met de prijzen van Amerika en Engeland... Tel maar eens uit hoe snel je dat terug kan verdienen als je je beroep ervan maakt. Je wilt toch kwaliteit als je een beroep leert of niet?

Er is altijd een les te leren uit wat een pionier een pionier maakt.

Ik heb altijd het gevoel dat ik, als pionier, tussen twee werelden leef. Ik hoor niet bij het ene en ook niet bij het andere en toch bij allebei. Dit heb ik ervaren op drie vlakken:

1. Het dierenrijk en het mensdom. Ik voel me vaak meer dier dan mens en ik vind het werken met dieren super, maar vind mensen en de combinatie mens en dier ook superboeiend!
2. Het rode pad van de krijger en het blauwe pad van de sjamaan. Dus het evenwicht tussen het commerciële en het alternatieve. Het geld verdienen en het vrijwillig werken.
3. Mannelijk en vrouwelijk. Dus het evenwicht tussen geven en ontvangen, daadkrachtigheid en toelaten. Werk en gezin. Binnen- en buitenland. Sociaal en terug trekken.

Ik hou me eraan de balans te vinden tussen beiden en te weten dat beiden verenigbaar zijn met elkaar. Ik mag met mensen EN dieren werken. Ik mag soms vrouwelijker zijn en soms daadkrachtiger en ik mag geld verdienen EN helpen tegelijk. Ik kan geitenwollen sokken dragen en tegelijk genieten van een glaasje champagne. Ik kan een training geven met een leuk jurkje aan. Ik kan één zijn met de natuur en dieren bestuderen EN logeren in een comfortabele kamer met groot bed en bad. Ik hoef niet te kiezen of mezelf anders voor te doen, gewoon om de maatschappelijke opinie, om bij een groep wel of

niet te horen, om in het rijtje te passen. Ik kan out of de box denken en pionier zijn. Deze boodschap draag ik graag uit.

In die meer dan 10 jaar (sinds 2003) heb ik zelf natuurlijk veel geleerd, qua kennis van beroep, maar ook qua omgaan met mensen en ook qua marketing en PR. Want alles evolueert: ik, maar ook de mensen en de communicatiemiddelen. Ik kan me goed voorstellen dat als mijn klanten in begin en nu met elkaar zouden praten dat ze denken dat ze bij twee verschillende Toscanzahoeves zijn geweest. Gelukkig heeft iedereen het recht om bij te leren, te groeien en te bloeien. En weet je, het zou pas erg zijn als ik niet meer evolueerde. Want gedrag is geen exacte wetenschap en er is nog zoveel dat we niet kennen en weten en nog zoveel te ontdekken! Ik sta open en wil constant bijleren en mijn cursisten en klanten hebben daar de vruchten van. Regelmatig vragen we ook feedback door middel van enquêtes enz... en we doen daar echt wel iets mee. Uiteraard in de mate van het mogelijke. Want een tijdje tussen Laakdal en Boosichot in hadden we een huurlocatie en die was verre van ideaal... daar kon ik helaas ook niet dadelijk iets aan doen. Maar de kennis was evenwaardig en mensen keken er gelukkig door. Bovendien hebben we dat aangepast zodra we konden...

En nu, na meer dan 10 jaar, kan niemand meer rond mijn expertstatus en de bekendheid van Toscanzahoeve. Maar deze bekendheid heeft als keerzijde de enorme verantwoordelijkheid wanneer de andere leiding van je verwacht of een bepaalde verwachting heeft. Het is een verantwoordelijkheid naar de dieren toe, naar de belofte die ik heb gemaakt, na de moord op Tosca, dat ik ervoor zou zorgen dat mensen dieren beter zouden begrijpen, behandelen en een betere wetgeving in hun voordeel zouden krijgen!

DE BAND MET RAICO: HOE, WAAR, BEGIN VAN DE TRAINING EN OPVOEDING

Ik herinner het nog als de dag van gisteren, toen Raico in mijn, en het leven van mijn familie, kwam. Want ik woonde toen nog thuis. Ik had wel een 'vaste' relatie en werkte zelfstandig in het management en sales wereldje.

Die dag was helemaal niet gepland om een pup in huis te halen. Het was bijna 2 jaar na de dood van Tosca en regelmatig ging ik wel eens kijken naar een hondje hier en daar. Ik was ook op zoek naar een ander ras want door de 'publieke opinie' was het niet zo fijn een Amerikaanse Stafford te hebben. Dus mijn ouders hadden gevraagd toch eens naar een ander ras uit te kijken. Nu hou ik wel van het karakter van een terriër en een hond waar 'een pak aan is', met een brede borstkas. Dus was ik al naar dogachtigen vb boxers gaan kijken en ook naar andere terriërsoorten zoals jack russel, maar ook naar herders, want die hebben we meestal op de boerderij. Maar niets bekoorde mij zoals het Am Stafford ras.

Hij was al 12 weken en kwam uit een nest van negen puppy's. Hij was de enige licht bruine tussen nog drie gestroomlijnde, de anderen waren allemaal geadopteerd. Hij had een stamboom, maar zijn fokker was niet echt bekend. Hij kwam op mij afgelopen, keek met zijn bruine ogen en legde zijn kop op mijn linkerschouder. Ik was verkocht. Toch ben ik ook rationeel en ga ik niet zomaar over tot adoptie van een nieuwe hond. Dus we gingen weg, maar na meer dan 30 km richting huis gereden te hebben draaien we de auto om, weer richting Geraardsbergen, stopte aan een Bancontact en gingen Raico toch adopteren. Raico noemde inderdaad eerst Raico, naar een Indianen stam. Maar het bleek niet zo vlot uitspreekbaar te zijn dus werd het na een 2 tal dagen Raico. Of kleine man, dikkie dik, schat, flinkerd, ...

Op weg naar huis belde ik naar mijn moeder en zei: "ma, we gaan sevens met 3 zijn als we thuiskomen." Zij antwoordde: "Da's goed, ik zet het logeerbed al". Ik heb schatten van ouders, flexibel en gastvrij. En vooral mee ruimdenkend, zowel voor mij persoonlijk, andere mensen als de zaak. Ik wist niet wat zeggen hierop en zei dan maar "tot straks".

Toen we thuis aankwamen kwam mijn moeder naar buiten, waarschijnlijk nieuwsgierig. Ze zag Raico en begon direct te wenen. Ik deed mee. Ze nam hem in haar armen en was ook verkocht. Hij had binnen een paar seconden ook haar hart veroverd. Zelfs al was het toch een Am Stafford. Hij had die eigenschap wel op meer mensen!

Raico kreeg een goede socialisatie met de dieren op de boerderij: katten, honden, konijnen, kippen, eenden, varkens, koeien, duiven, vissen, dwergpapegaaitje,... en werd de eerste dagen grootgebracht door mijn ouders, want ik had een groot seminarie waar ik één van de hoofdsprekers was.

Daarna pendelde hij mee naar werk, mee naar de les, mee naar de ouders van mijn toenmalige vriend, mee naar mij thuis enz...Kortom hij was overal waar ik ook was. Hij volgde alle lessen mee over gedrag, speuren, therapiedier en was mijn beste partner om alles mee te oefenen.

Door zijn temperament, maar ook zijn zachtaardigheid, als terriër en zijn niet altijd goede gezondheid, leerde ik veel extra over training, gedrag en complementaire therapie zoals massage, kruiden en hydrotherapie (zwemmen). Ik ontwikkelde, door en voor hem, mijn hondenzwembad en mijn missie met therapiedieren en hulphonden.

Ons logo is zijn hoofd. Hij staat op mijn eerste 3 boeken en zijn doordringende ogen staan ook op dit boek.

Tosca gaf de naam aan Toscanzahoeve en Raico het gezicht.

Alleen met veel geduld en liefde krijg je een hond die je zo goed aanvoelt en jij hem. Wederzijds vertrouwen, onvoorwaardelijke trouw en liefde, ... een echte band en relatie niet gebaseerd op angst, straf, macht, dwang, zoals ik bij veel diereneigenaars en hun dier zie. Die dieren luisteren misschien beter dan dat Raico deed vb. Raico trok wel eens aan de riem, maar de band en verstandhouding tussen ons was goud waard! Hij en ik hebben het beste uit het leven en elkaar kunnen halen, door onszelf te zijn en gelukkig te zijn met elkaar. Niet om te voldoen aan de normen en waarden van basis gehoorzaamheid, het ego van trainers en het machtsvertoon of statusgevoel van veel eigenaren.

In heel dit verhaal, in de relatie met je hond, heb je buiten pure liefde en geduld, jouw hond 2 dingen te bieden: aandacht, je menselijk contact, en voer/eten. Hiermee werk ik dan ook tijdens training en opvoeding het meeste. Dit gebruik ik doorheen al mijn samenzijn met de hond.

Praktische trainingtips op een rijtje:

1. Hond "moet werken" voor alles.

Bijgevolg ga je het volgende doen i.v.m. met eten:

- ¼ van het eten 's morgens d.m.v. speurspelletjes of uit een bal of kong (diepvries kan je mengen met brokken of alleen geven en dat plakt erin)
- ¼ door de dag d.m.v. oefeningen van de basis zoals zit, lig, ... belangrijk dat je hierop blijft trainen
- ¼ uit een preydummy
- ¼ in de avond opnieuw met speuren, bal of kong, zodat ze echt moeite moeten doen voor hun voer

2. Leren werken met de neus i.p.v. met de ogen

- Strooi voer in het rond. En laat de hond zoeken met 'zoek'
- Zit en blijf en verstoppen als hij het ziet
- Verstoppen op een gemakkelijke plaats als hij het niet ziet
- Verstoppen op een moeilijke plaats als hij het niet ziet

3. Aandacht, op welke manier dan ook, moet je verdienen. Aandacht is:

- Spel
- Snoep
- Aankijken
- Iets zeggen, lachen, zuchten
- Oppakken
- Aanraken
- Omlopen i.p.v. omver lopen
- Aanlijnen, wandelen
- Knuffelen
- Op de bank laten
- Bij je zijn
- Laten speuren
- Markeren
- Knabbelen aan een bot

- Zwemmen
- ...

4. Grenzen aangeven:

- Duidelijke en consequente commando's
- Respectvol omgaan met elkaar

Ik heb ruimte nodig in mijn bed!

Zelf ben ik een enorme knuffelaar, maar niet als ik moet slapen. Ik ben dus niet het typische lepeltjes vrouwtje. Behalve in het midden van de nacht, als ik niet anders kan... omdat mijn viervoeter zich ook wil nestelen in ons bed. Mijn ouder wordende reu lijdt soms aan beginnende verlatingsangst en kruipt dan in het midden van de nacht knal tegen me aan (gelukkig niet op mij met zijn 32kg). We hebben nochtans een groot genoeg bed, maar blijkbaar is pal tegen mij de beste plaats. Met gevolg dat ik de laatste uren op 10 cm ofzo slaap met een hond in mijn armen of poten in mijn rug. 's Morgens zou dat de beste geheelonthouding kunnen zijn, maar ik verhuis gewoon naar de overkant, naast mijn menselijk ventje en kom toch aan mijn trekken...

Er zijn onderzoeken gedaan naar het gedrag van mensen en de houding in bed tijdens het slapen. Het maakt namelijk een verschil of je tijdens de nacht tegen of van elkaar in bed ligt. In het begin van de relatie liggen de kersverse partners vaak in elkaar vervlochten. Lepeltjeshouding, half op elkaar, met de poepen tegen elkaar of op zijn minst een voet of hand aanrakend. Dit getuigt van intimiteit, bij elkaar willen zijn, maar ook van onrust, gebrek aan vertrouwen of standvastige basis in de relatie. Naarmate partners langer bij elkaar zijn neemt de afstand in bed letterlijk toe en gunnen de partners elkaar meer vrijheid en dus ook vertrouwen. Ook, hoe groter je zelfvertrouwen en zekerheid, hoe groter de afstand met je partner in bed. Uiteraard gaat dit enkel over de periode van effectieve slaap. Ik heb het niet over de knuffel- en/of seks-fase. Als je daar ook afstand neemt... nou ja, daar moet je geen studies naar doen: het zegt gewoon veel over de grote afstand in de dagelijkse relatie.

Mijn partner krijgt dus, na het knuffelen en de intimiteit, een duw als hij te kort bij me wil slapen, maar mijn ouder wordende hond, met zijn begin van verlatingsangst en zijn behoefte aan zekerheid,... tja... dat is toch een andere relatie hé... Maar wat dan met de kat die er ook soms bijkomt?

HOLISTISCH DIERENGEDRAGSTHERAPEUTE

Mensen willen altijd etiketten plakken op dingen die ze niet zo goed begrijpen. Er zijn veel dingen die we nog niet weten, maar dat wil niet zeggen dat ze niet bestaan.

En omdat het in onze maatschappij nog niet bestaat of 'gewoon' is, wil dat nog niet zeggen dat dat in andere culturen of werelddelen niet het geval is. Neem bijvoorbeeld Chinese kruiden, shiatsu en acupunctuur. In de Oosterse wereld kent elke huisdokter dat en werkt er in de eerste plaats mee. Ze willen eerst het lichaam zelf aanspreken om een orgaan te remmen of te stimuleren om het probleem, waar het lichaam mee zit, op te lossen. Pas als dat niet werkt gaan ze opereren, chemotherapie toepassen, pijnstillers geven, enz... In het Oosten is wat wij belachelijk vinden dus normaal en is het wetenschap!

Bij ons is het omgekeerd: wij geloven niet in onze eigen kracht en willen (te) snel een oplossing. Dus gaan wij dadelijk terug grijpen naar chemische hulpmiddelen. Deze onderdrukken echter vaak ons eigen immuunsysteem en op termijn wordt het lichaam enkel maar zieker. Iets is dus normaal of aanvaard, afhankelijk van waar je bent geboren...

Buiten het inzetten van complementaire therapieën, zoals ze dat hier in de Westerse wereld noemen, wil holistisch letterlijk zeggen 'het geheel bekijken'. Als er een probleem is met een dier, dan gaan we dus niet enkel gedragsmatig kijken, maar ook naar alle invloeden van genetica, maatschappij, omgeving, gezin, verleden, eventueel medisch (in samenwerking met de dierenarts), de ander dieren in de roedel, de dierenspiegel ® (emoties van de eigenaar), enz... zo kunnen we beter linken leggen en een echt profiel maken van dat dier. Dat geeft een totaal beeld en we kunnen dan ook het geheel aanpakken i.p.v. aan symptoombestrijding te doen. Op langere termijn geeft dat meer, beter en langer resultaat, minder kans op terugval en een algemeen beter voelen in het vel. Bovendien kan je heel logisch aan de eigenaar uitleggen waarvan en hoe het gedrag ontstaan is en waarom je die of die oplossing aanbiedt. Als de eigenaar beter zicht heeft op de situatie gaat hij ook meer gemotiveerd en daadkrachtiger zijn om het probleem aan te pakken en er aan te werken.

Want jij, als therapeut, bent enkel de coach, de tolk, niet de wonderdoener die alles ineens kan fiksen. De eigenaar doet eigenlijk het werk. Jij maakt, in de eerste plaats, duidelijk en stuurt daarna, indien nodig, bij. Vandaar dat ik minder keren naar iemand moet gaan, omdat alles duidelijk is voor alle partijen de eerste keer en de volgende keer kunnen we nog wat bijsturen. Het eigenlijke trainen, ... doe je thuis zelf. Dat vraagt van jou meer wilskracht, maar het geeft meer en blijvend resultaat en het is beter voor jullie band en je portemonnee.

Neem nu bijvoorbeeld een hond met ADHD: hij vertoont ongehoorzaam gedrag, maar de hond kan er niet aan doen omwille van de adrenaline die door zijn lichaam giert. Eerst en vooral, voor je gaat trainen en opvoeden (gedrag veranderen), is het dus belangrijk de hond rustig te krijgen en ontvankelijk te maken voor je training. We gaan dan kijken naar de levensstijl en emoties van de baasjes. Wat geven ze door van stress aan de hond? We gaan kijken naar de dagelijkse invulling voor de hond van prikkels en beweging. We gaan ook natuurvoeding inschakelen, zonder kleurstoffen en bewaarmiddelen, want dat geeft minder hypergedrag. We gaan ondersteunen met kruiden om de hormoonhuishouding, neurologisch systeem enz... rust te geven. Dit werkt

niet als valium. Bij 'valium' onderdruk je zijn emoties, die er nog wel zijn, hij kan ze alleen niet meer uiten. Ze woekeren dan gewoon onderhuids verder.

Als de stress en de hyperactiviteit beter zijn, dan pas kan je trainen. Dan ga je resultaat halen. Jezelf en je hond door een hel laten gaan en toch kost wat kost met een hyperhond trainen is niets waard. Het kost tijd, energie en geld. Zonder resultaat. Behalve als je de hond zou breken, zoals een beer in het circus. En dat is wat er vaak gebeurt. Soms zijn de eigenaren blij, want hun hond luistert nu! Het feit dat hij niet meer zichzelf is, treurt en ongelukkig is, is dan niet meer belangrijk. Deze manier van werken, dit alles zoals hierboven beschreven staat, is een holistische aanpak.

Mijn eerste verantwoordelijkheid is dat ik de informatie omzet in een taal die mensen kunnen verstaan. Ik geef advies op een effectieve manier om werkelijk een band met je dier aan te gaan. Om dat te kunnen bereiken stem ik mezelf op een frequentie die het midden houdt tussen de menselijke manier van zijn en het zijn van het dier.

Ik heb altijd een nederige opstelling in aanwezigheid van dieren. Ik zie het dier niet als een dominant of dom dier dat ik moet zien te overwinnen, maar als een dier met een duidelijke cultuur, dat zich prettig wil voelen en eigen verlangens en behoeften heeft. Ik geef dieren de keuze en verwacht ook van hen dat ze verantwoordelijkheid nemen voor hun acties. Luisteren naar dieren betekent dat ik mij op een non-verbale manier afstem op de stemming, het gedrag van het dier en rekening houd met dat het dier zijn eigen emoties en gedachten heeft. Ik richt me dus niet op een speciaal tuig dat ontwikkeld is om controle te hebben of op straf. Ik probeer gevoelig te zijn voor de fysieke en emotionele toestand van dieren en geloof dus niet in een bepaalde methode of werkwijze die gehanteerd moet worden of bepaalde procedures die moeten gevolgd worden. Vele mensen geloven werkelijk dat als ze, wanneer ze de juiste benodigdheden komen kopen, elke beweging van een docent analyseren en zijn methode letterlijk volgen, zullen slagen. En dat het dier zal doen wat zij willen. Ze maken geen echt contact met hun dieren en denken niet verder dan hun neus lang is.

Ik ben gespecialiseerd in communicatie en psychotherapie met behulp van dieren. Ik werk zowel met gedragsproblemen bij dieren als het gebruik van dieren om mensen te helpen met hun eigen emotionele problemen of eigen gedragsproblemen te laten onderzoeken. Dat laatste noem ik dierenspiegel ®.

Holistisch is niet soft maar eerder revolutionair. Het verleent me het recht om mezelf te zijn. Ik ontplooi me zonder in de huid van anderen te kruipen of aan de verwachtingen van anderen te voldoen. Het is een kracht.

Holistisch

Kan je alles verklaren? Wil je alles verklaren? Heeft alles een waarom nodig? Voor mij vaak wel en ook voor andere mensen. Maar niet alles heeft een doel, oorzaak en uitleg en soms is het gewoon zo en dien je er mee om te gaan of het los te laten.

Kan je massage voor dieren en kruiden uitleggen? Ja, dat kan, we doen het ook bij mensen en je ziet het resultaat.

Er zijn ook studies die uitwijzen dat kruiden genezen, helaas voor de farmaceutische industrie, maar ook gelukkig voor hen want ze gebruiken dezelfde stoffen en/of chemisch namaaksel van de inhoudstoffen van een kruid om onze medicijnen te maken.

Dagelijks studeren kinesisten en herboristen af en maken mensen beter. Dus dat is verklaarbaar voor dieren. Hoe bizar mensen dit eerst vonden, meer en meer groeit het bewustzijn en vormen mensen een open mening over deze dingen en aanvaarden ze dit in de eerste plaats voor zichzelf en ook voor hun dier.

Kan je healing of dierencommunicatie wetenschappelijk verklaren, kan je bewijzen dat het werkt of echt is? Dit is op de grens van het alternatieve, wat vaak een negatieve bijklank krijgt, en het paranormale. Doch zijn er al studies beschikbaar in onder andere de parapsychologie. Iedereen kan healen en communiceren met andere wezens. Wij hebben ons gefocust op spraak, maar 80% van onze taal is lichaamstaal. We hebben er alleen 'geen oog meer voor'. Verder hebben we ook nog zoiets als 'aanvoelen' of 'telepathisch contact' zoals wanneer je een ruimte binnen stapt en je tot iemand aangetrokken voelt en het klikt of wanneer je aan iemand denkt en net dan belt die persoon op je gsm of wanneer je gewoon 'weet' dat iemand liegt. Dit is niet echt te verklaren maar wel aanwezig in ieder van ons.

Net zoals quantumfysica eerst geen wetenschap was, wordt deze theorie door tal van wetenschappers verklaard en beoefend.

Dus er is meer dan het oog kan zien, het oor kan horen en wat de wetenschap verklaart. Er is meer tussen hemel en aarde. Of misschien zie, hoor en verklaar je niet genoeg omdat je niet 'out of the box' denkt, te strak vastzit aan je bestaande ideeën en meningen...

Ik ben hoog sensitief en heb een natuurlijke gave om dingen te zien, horen en voelen en bijgevolg sta ik open voor dingen zoals dierencommunicatie en healing.

Gelukkig is er meer en meer een opening voor een holistische aanpak, niet alleen bij mensen, maar ook bij dieren.

Dieren kunnen niet doen alsof. Een kruid, bachbloesem, healing, massage werkt of het werkt niet.

Lees hieronder de belevenis van reporter Marjo van "Readers Digest"

Zo krijg je een beeld van het spiritueel consult en duomassage. We deden die dag veel ineens om een totaal beeld te geven. Uiteraard gaan we niet elke klant massagetechnieken aanleren en vaak werken we enkel op training en praktische oefeningen.

"Ik ga op bezoek bij Inge Pauwels in België, vlakbij Antwerpen. Zij is eigenaresse van Toscanzahoeve, het eerste holistische dierengedragencentrum van België en Nederland. Inge observeert 'het totale plaatje van eigenaar, dier en interactie'. Ze combineert daarbij verschillende theorieën en technieken zoals: massage, healing, yoga, bachbloesem- en kruidentherapie, wellness, chakra reading en telepathisch contact.

In oktober van dit jaar verscheen haar nieuwste boek: De Hondenspiegel. Het valt Inge al vrij snel op dat Snuit een aandachtstrekker is. 'En hij is erg nerveus,' zegt ze. Na een uitgebreide uitleg over de raskenmerken van een Engelse Cockerspaniël

komen we tot de conclusie dat een speurcursus de stress flink zal reduceren. 'Maar ook de relatie tussen jullie veroorzaakt spanningen,' merkt Inge Pauwels op. Om de exacte oorzaak daarvan te achterhalen begeben we ons op energetisch niveau. Ik krijg massagetechnieken aangeleerd.

Terwijl ik met mijn bovenbenen over het achterlijf van Snuit zit, masseer ik met draaiende bewegingen zijn hoofd, borstkas en voorpoten. 'Een simpele oefening en stressverlagend,' zegt Inge. 'Dit moet je elke dag doen.' Tijdens een chakra reading vertelt ze dat Snuit erg veel emotionele energie opneemt uit zijn omgeving. Inge probeert telepathisch contact met Snuit te maken.

Na enkele minuten komen de eerste beelden door. 'Snuit is dol op je,' zegt ze. 'Maar ...' vervolgt ze, '... hij vindt het niet altijd gemakkelijk om met je te leven. Je hebt het vaak druk en neemt veel spanning mee naar huis. Hij wil je graag helpen, maar twijfelt of hij dat wel kan. Snuit en jij zouden trouwens wel een mooi koppeltje zijn. Hij ziet jou eigenlijk als zijn teef. Mocht er ooit een man in je leven komen, dan zal hij het emotioneel zwaar hebben.' Na de reading mengt Inge Pauwels verschillende bachbloesems. Vier druppels per dag moeten de stress en het verantwoordelijkheidsgevoel van Snuit verlagen. Ook krijg ik een rustgevende esoterische massageolie mee naar huis waarmee ik hem elke dag kan masseren. Voordat we naar de massagesalon gaan voor een duomassage, wil Inge mij nog een boodschap namens Snuit meegeven. Ik houd een set kaarten voor hem. Met zijn neus wijst hij een kaart aan. 'Honden kiezen er nooit zomaar een,' verzekert Inge me. 'En dit is een hele mooie. De symboliek ervan staat voor de vreugde tussen jullie, het luchtige en het leren loslaten.' De massageruimte is sfeervol ingericht, warm en er hangt een geur van wierook. Snuit en ik ondergaan samen een massage en een healing. Ik doe m'n ogen dicht en probeer te ontspannen.

Tijdens mijn healing hoor ik Inge Pauwels zeggen dat Snuit onrustig wordt. Er komen veel emoties bij mij naar boven. Terwijl de collega van Inge mijn emoties in balans probeert te krijgen, ploft Snuit onder mijn massagetafel neer. 'Voilà,' hoor ik Pauwels en Bonne zeggen. 'Nu hebben we het balonneke doorgeprikt.' Snuit heeft mijn emoties op zijn schouders genomen. 'Een zware taak,' zegt Inge tegen Snuit. En tegen mij: 'Hij zal tijdelijk even afstand van je nemen tot hij weer is bijgekomen.' Ik krijg het advies om veel met hem naar het bos te gaan. Daar kan hij aarden en ook veel spanning kwijtraken."

ALS JE (G)EEN DIER WIL

Voor je een dier aanschaft denk je best eens na. Dit heeft gevolgen voor jou, je gezin maar ook voor het dier zelf.

Uiteraard is het belangrijk om eerst te kijken welk huisdier je wenst maar vooral wat er bij je past. Net als bij een menselijke partner voelt u zich misschien in de eerste plaats tot het uiterlijk aangetrokken. Want sommige dieren zijn mooi, maar misschien niet geschikt. Het uiterlijk van een dier is 1 zaak, maar er komt veel meer bij kijken. Het gaat uiteindelijk om het karakter van het dier en hoe goed dit bij u en uw gezin past. Je kiest dus goed als je een dier kiest dat bij u past.

Wanneer u een dier kiest, let dan op een aantal punten:

- Welke diersoort?
- Welk ras?
- Welk geslacht: mannelijk of vrouwelijk?
- Welke leeftijd: jong of oud?
- Vanwaar ga je hem aanschaffen: van vrienden, van een fokker, van het internet, van de winkel, uit het buitenland, uit het asiel of rescue, enzovoort?

Als je van dieren houdt, lijkt het zelfs beter om geen dier aan te schaffen. Jaarlijks worden bijvoorbeeld naar schatting meer dan 120.000 honden op onjuiste wijze gefokt, ze lijden daardoor aan erfelijke aandoeningen en gezondheidsproblemen. Ieder jaar worden meer dan 12.000 katten naar het asiel gebracht. Een heel groot aantal zwerft rond in de bossen zonder eten of onderdak. Papegaaien worden massaal gedumpt bij papegaaiengedragstherapeuten en rescue centers omdat ze 's morgens te luidruchtig zijn, maar niet stoppen met praten en het huis vervuilen met hun voer van zaadjes. Vissen in het aquarium zijn super leuk tot je elke week het aquarium moet poetsen. Kleine schildpadden worden groot en de cavia van de kinderen blijft alleen achter als ze gaan studeren. Paarden kosten naast de aankoop enorm veel geld aan vervoer, huisvesting en de dierenarts en worden vaak zwaar verwaarloosd teruggevonden op hun weien.

In het begin is een dier best leuk. Maar helaas blijkt al snel dat de familie niet genoeg tijd heeft voor het dier. Hij moet bijvoorbeeld zindelijk gemaakt worden, uitgelaten worden, ook als het regent, en dat lukt niet altijd als het zo verschrikkelijk druk is in huis. Kinderen, maar ook ouders, vinden het vaak na een tijd niet meer zo leuk. Veel te laat wordt er bij een school of professional advies gevraagd. Het dier begint gedragsproblemen te vertonen en wordt naar een asiel gebracht omdat het gewoon niet meer gaat. Veel mensen beseffen niet hoeveel werk het is om een dier in huis te hebben. Het is niet alleen maar "leuk voor de kinderen": het dier wordt er de dupe van. Om een dier een goed leven te kunnen bieden, is tijd, ruimte en geld nodig. Overweegt u dus een dier aan te schaffen bereid je dan goed voor. Met alle informatie die voorhanden is in boeken en op internet kan u niet zeggen dat u geen hulp krijgt bij het maken van goede keuzen.

Wat heeft een dier nodig:

- Dagelijks meer dan 2 uur van uw tijd voor wandelen, spel, verzorgen en opvoeden.
- Minimaal 50-100 euro per maand voor voer, medische verzorging, enzovoort.

- Gezelschap!
- Opvoeding, want een dier wordt niet braaf geboren. Het moet leren wat wel en niet mag en dat kost tijd en energie.
- Ruimte in huis, maar ook buiten

Een dier is vaak tot wel 15 jaar of meer je vriendje. Kies bedachtzaam en goed en ga dus niet over een nacht ijs. Denk ook aan de mogelijkheid dat u of uw gezinsleden allergisch kunnen zijn of worden aan een dier.

Als je denkt dat je kunt bieden wat een dier nodig heeft, kies dan vervolgens een dier dat bij je past en kijk na waar de beste plaats is waar je hem kan aanschaffen.

Waar en hoe je je dier aanschafft, heeft ook invloed op het welzijn van het dier. Je kan een dier bij een fokker halen, uit het asiel, via vrienden, van internet of via een herplaatsing's organisatie. In de Europese asielen zijn er veel dieren die op zoek zijn naar een nieuwe eigenaar. Een asiieldier kan een juiste keuze zijn, ze worden vaak mis begrepen. Het zijn vaak leuke dieren die wegens een drogreden, opvoedingsprobleem, miscommunicatie of mismatching in het asiel terechtgekomen zijn. Sommige asiel of herplaatsings organisaties werken ook met gastgezinnen. Zo is er vaak veel bekend over het gedrag van het dier waarin je interesse hebt. Adopteren van een dier is meer dan het redden van een dier. Vooral als u overweegt een dier te adopteren van een organisatie die ze voor u naar België haalt, moet u zich bedenken dat niet alle buitenlandse dieren gelukkig worden van een leven in onze drukke maatschappij. Denk dus goed na over een dier naar België halen: of dit voor het dier zelf een goede oplossing is en bijdraagt tot problemen die in het land van herkomst zijn. Bedenk hierbij dat de vraag het aanbod blijft creëren. Hoe meer honden hier geadopteerd worden uit het buitenland, hoe meer kans dat de buitenlanders honden bij ons dumpen. Het sensibiliseren en opvoeden van deze mensen en hoe ze omgaan met dierenwelzijn is mijn inziens een absolute must en kan ook het aanbod vanuit de kern beperken.

Wanneer je een dier kiest, kies deze dan omdat je ze echt wil of omdat je de situatie voor dit dier beter wil maken. Een aankoop of adoptie zorgt daar echter niet automatisch voor. Bedenk dat een dier een beter leven bieden alleen kan als een dier van uw keuze een goed leven kan hebben in uw leefomgeving.

Je kunt een dier ook overnemen van een kennis. Als je het dier al goed kent, weet je meer van het karakter. Zeker als je het eerst een tijdje op proef in huis kan nemen, kan je goed testen of het dier bij je past. Het is wel belangrijk om duidelijk afspraken te maken over de overname van het dier. Wat als het dier ziek wordt of een aandoening blijkt te hebben? Of als het dier niet bij u blijkt te passen? Soms plaatsten eigenaars een dier ook op het internet. Zorg altijd dat je kan kennismaken met het dier in zijn huidige omgeving. Vraag informatie over het gedrag en karakter van het dier en vraag ook bedenktijd. Neem het dier nooit direct mee en maak vooraf duidelijke schriftelijke afspraken. Wees ook alert tot het internet, hier worden dieren aangeboden door bijvoorbeeld grote fokkers die soms op deze wijze van een afgedankte fokstier proberen af te komen. De eigenaar is ook niet altijd eerlijk over zijn dier en het eventueel ongewenst gedrag van dit dier. Te vaak komen er ontgoochelde ervaringen voort uit het verkopen of aankopen van een dier via internet.

De meeste dieren worden aangekocht bij een fokker of kweker. Is dit uw keuze zorg dan dat u bij een betrouwbare fokker of kweker gaat. Neem een dier nooit zomaar omdat

deze zielig is. We houden de dierenvriendelijke industrie dan juist in stand omdat fokker of kweker betaald worden voor wat in mijn ogen 'slecht handelswaar' is. In sommige dierenwinkels zijn ook nog steeds dieren te koop. Het gaat hier dan vooral over honden. Volgens de nieuwe richtlijnen mag een winkel geen hond meer verkopen, zonder dat hij ook fokker is. Helaas is er weinig tot geen controle op de kwaliteit van fokken en worden veel honden niet in België gefokt, maar worden ze geïmporteerd uit andere landen. Ze zijn dan afkomstig van minder goede fokkers en met deze dieren is er vaak wat aan de hand op vlak van gedrag en gezondheid. Ze worden vaak al de eerste dagen bij de nieuwe eigenaar ziek of blijken later bepaalde aandoeningen te hebben. Bovendien worden ze te jong bij de moeder weggehaald en missen ze de broodnodige opvoeding en antistoffen afkomstig van mama. Een dierenwinkel is trouwens ook geen goede omgeving voor een dier om te verblijven. Vooral qua socialisatie vormt er zich hier een probleem. Haal uw hond dus nooit uit een winkel of bij een broodfokker. Een broodfokker is een fokker die enkel denkt om het geld en niet om het welzijn van het dier. Als u bijvoorbeeld een hond koopt, doe dit dan bij een fokker waar de pups samenzitten met de moeder in een huiselijke omgeving. De puppy's zijn fit, speels, gezond en de ruimte waar ze inzitten is schoon en ruikt fris. Als je de honden bezoekt begroeten ze u en ook de fokker enthousiast. De fokker zelf is geïnteresseerd in u, uw gezin, de leefsituatie waarin de hond terecht komt enzovoort... en geeft de pups niet vroeger mee dan dat ze zeven weken oud zijn. Tegen die tijd zijn de pups ook ontwormd, gechipt en minimum één keer ingeënt. Volg ook je buikgevoel en durf in geval van twijfel 'nee' te zeggen of om bedenktijd vragen.

Elk dier dat in België binnenkomt of wordt geboren moet geregistreerd worden. Het helpt de illegale dierhandel te bestrijden en het is gemakkelijk om uit te zoeken wie de eigenaar is als een dier vermist is geraakt. Koop dus alleen een geregistreerd dier. Fokker, kweker of eigenaar moet een bewijs van registratie kunnen voorleggen. Daarna zet je het dier op jouw naam. De gegevens die geregistreerd worden in de databank zijn onder meer de persoonsgegevens van de eigenaar en de geboortedatum van het dier. De persoonsgegevens zijn beschermd en mogen dus niet zomaar doorgegeven worden.

Persoonlijk vind ik dat er nog meer geregistreerd kan worden bijvoorbeeld de gegevens van de ouders, dat er nog een duidelijker beeld gevormd kan worden van de nakomelingen. Ik pleit ook voor een zogenaamde 'zwarte lijst' die voorkomt dat personen die al een dier hebben mishandeld nog een dier kunnen aanschaffen.

Als je (g)een hond wil

U hebt duidelijk nagedacht over de voordelen en de nadelen van de aanschaf van een hond. U hebt minimum twee uur per dag de tijd om met je nieuwe vriend bezig te zijn en hebt ook nagedacht over de kosten, het feit dat hij recht heeft op gezelschap en dat je leven zal veranderen. Per maand leg je € 50 tot € 100 opzij voor je hond en elke dag laat je hem 3-4 keer uit waarvan één keer minimum drie kwartier. Bovendien voorkom je dat hij overlast aan anderen veroorzaakt.

Je kiest voor een asielhond of hebt besloten dat een pup beter bij je past. Je hebt ook het passende ras voor uw gezin in gedachten. Bedenk hierbij dat niet elke fokker eerlijk is over het karakter van elk ras en dat ook rassen encyclopedisch geschreven werden door mensen die graag hun ras promoten. Ik denk hierbij zelf aan een e-mail die

Toscanzahoeve ontving, na het verschijnen van het artikel dat ik schreef over rassen en rassenkenmerken. De fokker van witte herdershonden vond het helemaal niet leuk dat ik het ras als eerder schuw bestempelde en bijgevolg er op wees dat er een vorm van angstagressie kon ontstaan, vanuit deze schuwheid en angst. Helaas handel ik vanuit onderzoek, honderden consulten, lectuur, getuigenissen en ervaring en niet vanuit een voorliefde of subjectieve mening van een bepaald ras of vanuit financieel oogpunt. Mijn intentie is om de consument zo goed mogelijk te informeren zodat het dierenleed op termijn beperkt wordt en liefst zelfs verdwijnt. Want onze dieren hangen af van onze keuzes.

Uiteraard heb ik ook voorkeuren voor bepaalde rassen en gelukkig ben ik me daar heel erg van bewust en weet ik ook dat deze rassen niet voor iedereen en alle omstandigheden geschikt zijn. Ik kan ze 'de max' vinden, maar dat wil niet zeggen dat het voor iedereen 'de max' is. Als ik een ras beschrijf, werk ik ook met karikaturen en procentueel gezien de meest voorkomende eigenschappen en ben ik mij bewust dat er heel veel individuele verschillen en karakters bestaan. Deze kan ik dan ook beter bepalen in een individuele gedragstest. Dus om op het voorbeeld van de witte herdershond terug te komen: er zijn ongetwijfeld heel wat witte herdershonden die niet schuw zijn. In mijn voorgaande boeken gaf ik al globale informatie over hondenrassen die door de jaren heen zijn gefokt. Er zijn meer dan 400 geregistreerde rassen wereldwijd. En de meesten zijn vroeger ontstaan, zonder gebruiksfuncties voor de mens. Deze rassen worden ingedeeld in 10 rasgroepen. Meestal qua overeenkomst qua uiterlijk en gedrag. Nogmaals wil ik u erop wijzen dat elke hond een individu is met zijn eigen karakter en je kan ze dus niet over één kam scheren. Het overzicht geeft wel een globaal beeld van de rassen die binnen een bepaalde groep vallen en wat mogelijke voor- en nadelen zijn. Deze informatie kan je ook terugvinden op onze blog op onze website.

Vaak worden senioren vergeten omdat ze minder naar de hand te zetten zijn dan een jonge hond. Maar oudere honden kunnen ook geweldige vrienden zijn. Bovendien is een oudere hond over het algemeen rustiger in huis en hoeft u minder vaak met hem op pad. Hij is al opgevoed en stabiel qua karakter, meer gericht op je aanwezigheid, heel afhankelijk en minder gericht op activiteit. En zolang een hond niet dementeeert, kan je hem nieuwe dingen leren. U dient zich wel te bedenken dat ze vaak wat meer zorg nodig hebben. Dit kan financiële gevolgen hebben. Een jonge hond echter moet zijn karakter nog vormen. U kunt het beïnvloeden, maar je weet niet helemaal wat het gaat worden. Bedenk ook, wanneer je een jonge hond aanschaft, deze zal oud worden.

Kijk vooraf op het internet en check of het adres, waar je van plan bent je hond aan te schaffen, geen slechte naam of reputatie heeft. Neem elke overeenkomst goed door. Lees waar je je aan verbindt en welk recht u hebt wanneer de hond u niet goed bevalt.

Neem altijd de tijd om een beslissing te maken. Het voorkomt dierenleed. Kies nooit enkel uit emotie, als je een dier zielig vindt en wil helpen. Bedenk dan: door het dier te kopen steun je deze dieronvriendelijke industrie. Een goede fokker of organisatie kiest zorgvuldig de hond uit die geschikt is voor een leven bij u.

Twijfelt u aan de aankoop of ziet u ongewenst gedrag, zoek dan direct hulp en wacht niet tot het erger wordt. Een erkende professional, met een erkend diploma en aangesloten bij een erkende beroepsvereniging, kan u helpen bij het testen van de nieuwe hond qua karakter enzovoort of bij het (her)trainen en opvoeden van uw hond. Een persoon die zijn job kent, hoeft geen tiental keer bij u langs te komen, maar leert u zelf hoe het moet en heeft vaak met een of twee bezoeken meer dan genoeg. Ook als u daarna met uw

hond naar een hondenschool wilt, is het belangrijk om de juiste keuze te maken. U kiest voor een hondenschool die op een positieve manier traint en dus geen toevlucht zoekt tot marteltuigen zoals slipkettingen en andere vormen van straf. Ze zullen trainen in kleine groep en werken samen met een gedragstherapeut om u te kunnen doorverwijzen indien u worstelt met een gedragsprobleem van uw hond.

Wanneer de hond bij u in huis komt, geef dan even ruimte en rust om tot zichzelf te komen en geef vanaf het eerste moment duidelijkheid over de gedragingen en de regeltjes die gewenst zijn in huis. We nemen best ook een paar dagen vrij om elkaar te leren kennen en al de eerste stappen te kunnen maken in het aanleren van gewenst gedrag zoals alleen thuis leren blijven.

1. Checklist wanneer u kiest voor een asielhond:

- ✓ het asiel is betrouwbaar: het is duidelijk wat het asiel doet en waaraan het haar geld besteedt. De informatie is duidelijk terug te vinden op de website en het jaarverslag wordt openbaar gemaakt.
- ✓ U kijkt niet alleen bij de asielen bij u in de buurt. Want wat is een paar uur rijden, wanneer er een hond komt voor de komende 15 jaar?
- ✓ De adoptie wordt goed begeleid door het asiel. U krijgt bijvoorbeeld kritische vragen over hoe u voor de hond zal zorgen. U ontvangt de correcte informatie over gedrag en de gezondheid van de hond. U krijgt de mogelijkheid de hond te leren kennen en heeft de optie om bedenktijd te nemen of een proefperiode aan te gaan. Het asiel biedt nazorg en een contract legt de afspraken goed vast.
- ✓ U maakte een juiste keuze wanneer je de hond die je mee naar huis wil nemen niet alleen mooi vindt, maar ook qua gedrag en verzorgingseisen bij je gezin past. U hebt dan ook vooraf de geschiedenis van de hond bekeken, hoe is hij met kinderen, andere honden, kan hij alleen zijn, enzovoort. Je weet of er medische aandoeningen zijn en wat dit eventueel als (financieel) gevolg heeft. Ken het karakter van de hond en als er eventueel ongewenst gedrag is, weet dan hoe je dit kan aanpakken en/of hoe je hierbij professionele hulp kan krijgen.

2. Checklist wanneer u kiest voor een puppy:

- ✓ Koop geen pup als de pup op voorraad is of als hij aan huis bezorgd kan worden. Ook als je de pups niet kan gaan bezoeken bij de fokker zelf, heeft deze iets te verbergen.
- ✓ Het kost tijd, geld en energie om de puppy's een goede start te geven. De fokker is namelijk verantwoordelijk voor de eerste socialisatie periode. Bijgevolg heeft hij maar tijd voor één of hooguit twee nestjes tegelijk.
- ✓ Elk ras heeft zijn eigen karakter en eigenschappen. Een goede fokker heeft één of hooguit twee rassen waarmee hij fokt.
- ✓ De pup is gecheckt, ontwormd en ingeënt. Je krijgt een paspoort mee. Bij rashonden zijn de ouders getest op gebreken die bij het ras voorkomen en ook die testresultaten krijg je te zien.
- ✓ De moederhond is altijd aanwezig bij de pups en zowel de moeder als de pups zitten in een huiselijke omgeving. Hier kan de pup zich ontwikkelen en wennen aan alles wat er normaal voorkomt in een toekomstig gezin.
- ✓ De pups gaan op zijn vroegst op zeven weken met u mee.

- ✓ U kunt aan de hand van het karakter van de moeder zien hoe de pups zullen zijn. Het is daarom belangrijk dat moeder en pups blij zijn met bezoek, dat ze open en vriendelijk reageren en het fijn vinden om geaaid te worden.
  - ✓ Een goede fokker wil dat zijn pups goed terechtkomen en zal u daarom beoordelen. Hij zal vragen stellen over de gezinssituatie. Als ook over de motivatie en intentie in verband met de hond.
3. Checklist wanneer u een buitenlandse hond wil adopteren:
- ✓ De organisatie van je keuze waarbij je een hond wil adopteren denkt ook aan structurele oplossingen van de problematiek op lange termijn en hebben bijvoorbeeld overleg met lokale overheden en bevolking en organiseren projecten op gebied van educatie, voorlichting of geboortebeperving.
  - ✓ De organisatie is betrouwbaar en het is duidelijk waar ze hun geld aan besteden. De organisatie geeft duidelijk informatie (zoals jaarverslag) weer op hun website.
  - ✓ De adoptie wordt goed begeleid en begint al met het zorgvuldig uit zoeken of deze hond geschikt is voor een leven bij u. Er wordt vooraf informatie gegeven over verantwoord hondenbezit en over het verschil tussen binnenlandse en buitenlandse honden.
  - ✓ De organisatie doet ook aan educatie om het probleem aan te pakken in hun eigen land.
  - ✓ Er wordt een duidelijk schriftelijk contract opgesteld met de verplichte denktermijn, nazorg, mogelijkheid tot het inschakelen van een hondengedragstherapeut (met ruime ervaring van buitenlandse honden) en opties als de adoptie niet slaagt.

Wenst u hulp bij deze belangrijke beslissing, de aanschaf van een hond of het testen van het gedrag van uw hond, dan kan je zeker bij ons terecht. Wij verwijzen ook naar collega's die erkend zijn en kan terugvinden op de beroepsvereniging www.apbct.be.

Begeleiding van A tot Z: als u een nieuwe hond wil aanschaffen of aangeschaft heeft

U wil een nieuwe hond of u heeft een nieuwe hond in huis gehaald. Op welke stappen let u voor, tijdens en na de aanschaf van uw nieuwe hond?

Stap 1: Ga voor uzelf na welke hond bij u en uw gezin zou passen

Contacteer dierenartsen, dierengedragstherapeuten en rasverenigingen om meer info te weten te komen over uw gewenste rassen en selecteer op basis van uw beschikbare tijd, uw eigen leven en mate van energie, op basis van budget (een langharige hond moet bijvoorbeeld getrimd worden en is dus duurder), groot of klein, mannelijk of vrouwelijk enz... Een hond koop je niet voor even, maar voor het leven, dus selecteer meer dan enkel op basis van het uiterlijk! Let extra op als je honden en kinderen wil combineren.

Stap 2: Eventueel gedragstest om uw hond te selecteren